

Vårblitzen 2017

Vårblitzen i Kinnekulle är ett vårtecken minst lika säkert som de uppstickande snödropparna eller de, från varmare breddgrader, återvändande sånglärkorna och 2017 års upplaga var långt ifrån ett undantag. Tävlningen bestod av ett något mindre startfält än vad som brukar vara fallet, men Torp hade alltjämt ett stabilt gäng på plats. Trots likaledes stabila insatser uteblev de riktiga fullträffarna den här gången.

På sedvanligt maner var det övernattnig i Källbyhallen som gällde. Paula var logiansvarig och hade undersökt om det fanns tjockmattor att sova på, istället för att vi skulle behöva ta med oss luftmadrasser. Möjligheterna för det sades vara högst osäkra, varpå rådet blev att ta med sig madrass. Någon följde dock den gamla devisen "så har det vart förut" och avstod från rekommendationen, vilket han bittert fick erfar senare...

Det var spel i två hallar under lördagen - Västerbyhallen i Götene, ca. 15 minuter biltid bort från tidigare nämnda Källbyhallen, Källby. Louise, Sofia och Krille lirade i den förstnämnda lokalen medan seniorklasserna ägde rum i Källby.

Vi börjar i Götene där gick Louise och Sofia vidare som tvåor i sina respektive pooler i DS U13. Sofia vann sedan sin kvartsfinal enkelt i två raka set (7 & 13), och därmed var hon vidare till söndagens semifinaler. Louise fick däremot respass i sin mot Smilla från Valbodalen. Ett bra första set som slutade 15-21 (större i andra, 7-21) var ändå något att ta med sig till nästa gång de möts, för det kommer de med all sannolikhet att göra.

Tjejerna spelade också dubbel ihop. I den fyra par stora DD U13-klassen blev nyblivna SM-tvåan Elin Ryberg, Racket, i par med Elsa Celvik, Trollhättan, ett par nummer för stora. 10 och 18 blev poängskörden där för de våra.

Kristoffer hade hamnat i en trepool i U15-singeln och lyckades vinna båda sina matcher i raka set. Segern mot andraseedade U13-kämpen Adam Elmfeldt, Askim, i poolfinalen medförde att han var direktkvalificerad till semifinal nästa dag. Ihop med Sofia var lill-Krill andraseedad mixed i U15. I en ovanligt jämn klass, som spelades klart redan på lördagen, tuggade man sig ända fram till final. Väl där skulle samme Elmfeldt skulle få revansch på Kristoffer, fast nu ihop med klubbkompisen Mirjam Lindgärde. Finalsiffrorna skrevs 21-9, 17-21, 21-16, efter att Torpduon repat sig efter ett svagt förstaset.

Medan ynglingarna kämpade på fint i Västerbyhallen, var vi 6 herrar - 5 i B-klassen (Mikael, Tony, Oskar, Tobias och Victor) och 1 i A (Anders) - som inledde jakten mot pallplaceringar i Källby. I HS B vann Tobbe sina matcher utan att behöva gå för fullt. Micke och Oskar ville inte vara sämre, och även de vann sina grupper. Framförallt minns vi Mikael's vändning mot Krister Johannesson, Vårvinden, i tredje set då han plockade sju raka poäng från 14-18 till 21-18, och Ogges krafttömning mot bollmotaren Henrik Karlén, Skara (21-17 i avgörande).

Tony fick WO i två poolmatcher och såg hämmad ut av sin förkylning i gruppmatchen som återstod. Trots det avancemang till 8-del där Askimstalangen Anton Lee väntade. Tyvärr lyckades inte Anders och undertecknad med samma bedrift, utan efter att ha förlorat två tresetsmatcher var, var chanserna till avancemang borta.

Så, vidare till tävlingens finrum, dvs. singelslutspelet. Tobias stötte på Karlén i sin åttondelsfinal. Även om han inför matchen hoppades på att kroppen skulle svara tillräckligt, rådde det inget tvivel om att Tobbe var långt ifrån sitt bästa slag. 21-12, 21-15 i den, numera icke-skäggyrde, Karléns favör, är "orimligt" stora siffror. Han senare skulle ställas mot Mikael i kvarten.

Tony började sin 8-del mycket lovande mot Anton Lee med vinst i första 21-17. Andra set var nästintill lika välspelet men gick tyvärr till motståndaren, 16-21. Sedan tog orken fullkomligt slut, och det var klokt av Tony att tacka Lee för matchen, i mitten av tredje, och istället hushålla med krafterna till dubblarna.

Oskar var framflyttad direkt till kvartsfinal där han ställdes mot Karléns kompis Magnus Lundgren. Planenligt gjorde han processen kort med denne, 21-15, 21-9. Desto mer intressant var Mikael's batalj mot just Karlén, som ni märker omnämns han ett oräknerligt antal gånger i den här sammanfattningen. I perioder av matchen kan det för den utomstående se ut som att Micke är klasser bättre på precis allt. Jag var beredd att ropa in seger i första när det stod 20-18 och han sett betydligt starkare ut, men då - när det är som viktigast - spelar Karlén sin bästa badminton för dagen och plockar 4 raka bollar. Dessvärre, med Andersson- och Torpögon sett, upprepar sig scenariot även i andra (om än det nu "bara" var en setboll i till Micke, vid 20-19). Karlén vidare till semi alltså, med 22-20, 22-20.

I herrdubbel B ställde vi upp med två nykomponerade par - Oskar/Tony och Micke/Krille - samt ett mer rutinerat (läs: lastgammalt) i Tobbe/VD. Det var endast 8-delar på lördagen och både Ogge i par med äldre broder Hansson och Mikael med den yngre vann enkelt sina matcher. I och med det öppnade man också upp för en eventuell Torp-semifinal på söndagen, då båda paren såg ut att ha bra chanser att gå vidare från kvartsfinalerna. Victor och Tobbe skulle få det tuffare. Trots mestadels jämna bolldueller var man aldrig riktigt nära att hota rutinerade hemmaspelarna Böröy/Wedebrand. 16-21, 15-21 blev resultatet där.

Efter avklarade matcher, dusch, och samling i Källby - dit även Janne hade hittat på eftermiddagen - tog vi fart mot ortens Pizzeria. Detta lilla krypin - med fläskfilé och fullständiga öl- och vinrättigheter - har under många år mättat hungriga Torpmagar. Man skulle nästan kunna tro att det var här en Sundbybergspelare år 2009 klämde i sig $\frac{3}{4}$ familjepizza men tyvärr, det var (nog) någonstans i Lidköping.

Pizzor i massor och någon kebabrulle i mixen, gjorde sig nästan lika bra som skönsången (nåja) för födelsedagsbarnet och nyblivna 12-åringen Louise. Krille åt minst $1\frac{1}{2}$ pizza och slog faktiskt Mikael, som ju annars är stående mästare i det avseendet. Vad som inmundigades i form av dryck på det här stället (och på andra ställen också för den delen) låter jag vara osagt, men med respekt för våra trogna pizzas anseende, stannar jag vid att det ej var fråga om någonting "starkt".

Klockan hade passerat 20-tiden när vi började bli klara. De flesta begav sig tillbaka till hallen, medan Tobbe, Oskar och jag tog en buss till Lidköping. Förutom vi skulle även Askim sova över, och där beslöt någon bestämd förälder att det var lights out och godnatt vid 22:30. Sunt, förstås, viktiga strapatser väntade ju nästföljande dag!

Jag snabbspolar fram litet grann här, säg till kl. 07:30 på söndagmorgonen då ordförande Bengt Ingemarsson tänder upp ljuset i hallen (också ett stående inslag i en Kinnekulleövernattning). I det förmånliga logipriset ingick frukost, vilken bestod av fil & flingor, smörgåsar och kaffe/juice. Vi tog oss an detta under uppsluppen stämning, och alla verkade nöjda och taggade matcherna som väntade.

Finalspelet drog igång 09:30 och först ut att försvara torpets färger var Sofia i DS U13 och Oskar i HS B. För Sofias del gick det enkelt, och hon skulle i finalen få en ny chans att besegra förstaseedade Hanna Eklund, MAIF, som hon tappade mot knappt i poolen.

Att säga att det skulle bli betydligt tuffare för Oskar är en underdrift. På förhand kändes det positivt inför semin mot Rickard Björkqvist, som han slått två gånger tidigare under kalenderåret, men efter 13-21 i första set och underläge även i andra, såg det ut som att Björken (som vi numera kallar honom) skulle ge igen för gammal ost. Men så, nästan på Karlénskt vis, hittade Oskar in i matchen, räddade tre matchbollar i 2:a och tog hem setet, 25-23. Avgörande set var rätt jämnt, men Oskar tog vara på ett försprång han skaffade sig tidigt och efter nästan en timmes spel stod han finalklar efter 21-14.

Efter singelsemifinalerna väntade, förhoppningsvis, en rad dubbelmatcher. På övre halvan, i förstaseedat majestät, trodde sig Mikael och Krille få W.O. i sin kvart. Man skulle ha mött Zeth från Valbo i par med Jonas Carlsson, Vårvinden, men Zeth hade tidigare aviserat om att han inte skulle ställa upp i dubbeln. Med 5 minuter kvar till utsatt matchtid ropades dock matchen - nu med en ersättare till Zeth. Så det blev snabb uppvärmning, som nog fortsatte en bit in i första set. Det gick ändå vägen för de våra, 21-19 följt av mer planenliga 21-9. Man kunde sedan heja på Tony och Oskar i deras kvart.

Det är farligt med underskattning, oavsett nivå, och jag känner mig förvissad om att en gnutta av det slaget var inblandat i Oskars och Tonys möte med Magnus Lundgren (som ju Oskar vunnit stort mot i singel) och Mattias Lundström, Kinnekulle. I första set lät de motståndarna, framförallt Lundström, styra helt och hållet. Lycktligtvis hann man ändra i taktiken i tid och vinna andra set med samma siffror, 21-13. Det fortsatte i samma stil i avgörande och därmed hade ett drömsemi mellan våra två par säkrats. Kul!

Sofia var precis lika hyperfokuserad som hon alltid är i sin final mot den lika gamla, men något huvud längre, Mariestadstjejen Hanna Eklund. Tyvärr hittade Soffi inte banan alls under första set, utan motståndaren kunde ta hem det med 9-21. I andra blev det glädjande nog mycket bättre, och med 16 lika kändes det som att Sofia lika gärna kunde ha tvingat motståndaren till ett tredje. Så blev det dock inte - istället 5 raka till Eklundskan - men en ny bra tävling av Sofia och viktiga rankingpoäng därtill.

I släktfejden var endast en sak säker - en Hanssonbror skulle efter matchen ha avancerat till sin första herrdubbelfinal i B-klass någonsin (no offense Uddevalla, men Kanonslaget med 4 dubbelpar räknas inte). Storebror skulle den här gången visa att han är storebror också på banan åtminstone ett tag till, och han kunde tillsammans med Oskar besegra lillbrorsan/Micke med 21-16, 21-14 i en helt okej match.

Dubbelfinalen följde snart därpå och de våra var fast beslutna om att utkräva revansch för undertecknads räkning på Bist... nej, för tusan - Wedebrand spelade ju med Böröy den här tävlingen! Oskar och Tony startar matchen mycket bra, ligger på, håller nere bollen och lyckas värja sig i defensiven på ett bättre sätt än Tobbe och jag lyckades i vår match. Efter 10-11 i paus kommer dock en dipp med något fler missar, sämre kontroll i flackspelet, och det gör att hemmafavoriterna kan dra ifrån och ta första set med 16-21. Andra set påminner mycket om det föregående fram till 11-pausen (kan det ha stått 10-11 på nytt?). Men det är intet för intet som det heter att rutin spelar roll, och det visar sig, framförallt när det kommer till den gamla ungdomsmästaren Magnus Böröy, som inte ger bort många bollar sett till hela tävlingen. 14-21 i andra och sista set, besvikelse hos Tony och Oskar, men vi ska komma ihåg att det här är det klart bästa vi stött på i HD B sett över hela säsongen. Inte mycket att gräma sig över, således.

Matcherna duggade mycket tätt så här dags, och bara 10 minuter därpå, var det ny final för Oskar - mot gruppkompisen Henrik Karlén. Det var oklart hur mycket krafter som fanns kvar hos Ogge vid det här laget, så förhoppningen var att städa av det hela relativt snabbt eller åtminstone inte hålla på lika länge som i semin.

Det började som önskat och Oskar fick bra utdelning på sina skurna droppar och spelet vid nät, såväl nätstopparna som de flackare lyften bet bra på den bollsäkre, men inte supersnabbe Karlén. Men så vid överläge 16-9, som om någon hade kallat på den Västgötska besten, trampade Karlén igång å det kraftigaste. Snart var han ikapp och vid det här laget kände vi redan till hans "effort" när han har setbollar mot sig. 18-16 blev 20-19 och sedan - precis som i kvarten mot Mikael - följde tre välspelade bollar - alla likförbannat till Karlén.

Oskar hade behövt första set, för även om kvalitén på spelet som sådant inte gick ned under andra set, började det bli uppenbart att han snart var nere för räkning. Motståndaren såg inte mycket piggare ut, men vad hjälper det när han återigen spelar som bäst mot slutet av setet. Ogge tvingas jaga, ständigt någon eller några poäng i bakvassen. Till slut står han med matchbollar mot sig, lyckas rädda den ena, vid 18-20, men sedan, kanske i matchens poäng, löper Karlén bokstavligen ut och kan till en lättnadens suck se 20-19 bollen gå lång i bakre forehandhörnet. 20-22, 19-21 och första HS B-vinsten för säsongen får vänta på sig ett tag till för Oskar.

Så, slutligen är det på sin plats att tacka alla som var med under helgen för trevliga dagar. Det var långt ifrån en fullträff till insats badmintonmässigt, men det mesta av de andra, ack så viktiga, runt-i-kringsakerna håller som alltid Glenn Hysén-klass (dvs. 6:or på en femgradig skala). Som ålderman i det här gänget känner man sig alltid yngre och hungrigare av att hänga med er andra. Svårt att beskriva, men ack så lätt att värdesätta faktiskt - rätt lätt kan det skölja över en så horribel matchkvot som 0/4. Jag ser fram emot fler tävlingshelger såväl i Kinnekulle som på andra håll. Närmast väntar en ledig påskhelg innan Mikael, Krille, Tea, Sofia och Albin åker till Uppsala helgen därpå och representerar BDBF i Svenska Cupen ind. (födda 2000-2006).